

shledávati jeho souhlas s tak dalekosáhlou výhradou žalované, jak na zadní straně stvrzenky nenápadným způsobem jest vytištěna, a že to také zajisté nelze srovnati se zásadami poctivého obchodu. O vyloučení ručení žalované podle § 1313 a) obč. zák. za její zaměstnance se nestala mezi stranami úmluva a způsob, jakým žalovaná vyloučení projevila, nemůže míti dle zásad poctivého obchodu za následek, že v pouhém přijetí potvrzenky bylo by lze spatřovati souhlas druhé smluvní strany ve smyslu § 863 obč. z. s podmínkou, jež nebyla předmětem jednání. S vývody dovolání, které se pokoušejí vyvrátiti důvody napadeného rozsudku, nelze souhlasiti, a odkazuje se proto na správné důvody odvolacího soudu, k nimž i nejvyšší soud se připojuje.

### Čís. 12771.

**Prodávatel nemovitosti, jenž se kupní smlouvou zavázal provést depuraci převodního poplatku váznoucího na prodávané nemovitosti z dřívějšího jejího převodu, nemá depurační povinnost k tomu, komu kupitel nemovitost dále prodal nepostoupiv mu zároveň (osobní) nárok na depuraci.**

(Rozh. ze dne 2. září 1933, Rv I 569/32.)

Žalovaní byli povinni zaplatiti převodní poplatky 22.000 Kč z koupe domu čp. 572 od nezl. Vlastimila S-a. Žalovaní prodali dům Martě S-ové, proti níž převzali závazek veškeré závady a břemena, pokud před knihovním vkladem tržové smlouvy ze dne 12. dubna 1928 na domě váznou neb by vázly, ze svého zaplatiti a vymazati. Tržovou smlouvou ze dne 23. května 1928 prodala Marta S-ová dům žalobkyni, při čemž žalobkyně nepřevzala na sebe ku placení a vybývání žádných jiných povinností a dluhů, než jsou ve smlouvě tržové uvedeny, a Marta S-ová jí ručila za to, že prodaná nemovitost jinými dluhy a závadami stížena není. Převodní poplatek ze smlouvy žalovaných s nezl. Vlastimilem S-em pojištěn byl na domě čp. 572 dne 4. prosince 1928, kdežto právo vlastnické vloženo bylo pro žalobkyni již dne 26. května 1928. Žalobou, o níž tu jde, domáhala se žalobkyně na žalovaných, by byli uznáni povinnými zaplatiti rukou společnou a nerozdílnou československému státu (úřadu pro vyměřování poplatků v Praze) poplatky z tržové smlouvy ze dne 28. července 1927 a z převodu vlastnického práva celkem 22.000 Kč. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, odvolací soud žalobu zamítl. Důvody: Jest souhlasiti s názorem prvního soudu, že převodní poplatky, o něž tu jde, patří mezi závady, které se žalovaní Martě S-ové zavázali depurovati, a nezáleží na tom, že byly pojištěny, když jim nemovitost již nenáležela, ježto již poplatným jednáním vznikl na ně státu nárok. Žalobkyně za tento převodní poplatek ručí jen věcně po rozumu § 72 popl. zákona, žalovaní, nejsouce již vlastníky nemovitosti, jen osobně, jak svědčí také výměr úřadu pro vyměřování poplatků. Žalobkyně může se na žalovaných domáhati zaplacení poplatku a depurace nemovitosti jen tehdy,

jest-li k tomu na základě obligačního poměru mezi ní a žalovanými oprávněna, a tu jest přisvědčiti žalovaným, že takového poměru tu není. Z toho, že Marta S-ová prodala žalobkyni dům se vším příslušenstvím a právy v těch mezích a hranicích, jak jej dosud držela a užívala neb držeti a užívatí oprávněna byla, ani z toho, že Marta S-ová ručila, že na nemovitosti neváznou jiné dluhy než ve smlouvě uvedené, nelze dovoditi závazek žalovaných k depuraci převodního poplatku proti žalobkyni. Soud prvé stolice tento závazek žalovaných a nárok žalobkyně ani blíže neodůvodňuje, takže lze jen předpokládati, že byl veden právním názorem, že Marta S-ová postoupila i nárok na depuraci dluhů, k níž se proti ní žalovaní zavázali. Ustanovení o převodu domu se všemi právy netýká se však jiných práv než práv s užíváním domu spojených, nikoliv, jak správně praví žalovaná strana, práv osobních, za něž nárok na depuraci jest pokládati; jinaký výklad smlouva nepřipouští, zejména ana otázka, zda a jak dalece Marta S-ová je povinna k depuraci, upravena je v odst. III. smlouvy ze dne 23. května 1928, a to jen mezi S-ovou a žalobkyní. Proti žalovaným není žalobkyně v žádném jiném poměru, než že po zákonu ručí vlastním jměním za jejich, tedy cizí dluh, což však ji ještě neopravňuje požadovati na žalovaných jako osobních dlužníků, by dluh zaplatili a dům depurovali. O takovémto závazku by bylo lze mluvit, kdyby tu byl smluvní závazek, že však takového závazku tu není, bylo již doličeno.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

### D ů v o d y:

Dovolání opřenému o dovolací důvod § 503 č. 4 c. ř. s. nelze přiznati oprávnění, neboť odvolací soud posoudil věc po stránce právní správně a vývody dovolání nejsou způsobilé vyvrátiti správné důvody napadeného rozsudku, na něž se odkazuje. Aktivně žalobkyně ovšem jest oprávněna žalovati, ale správně usoudil odvolací soud, že žalovaní nejsou pasivně legitimováni, poněvadž žalobkyně nemá proti nim nárok na depuraci poplatku na jejím domě váznoucího. Mylný jest náhled dovolatelky, že její právo na depuraci jest právem věcným. Žalobkyně sice ručí věcně dle § 72 popl. zák. za převodní poplatek, avšak proti žalovaným sama nemá nárok věcný na výmaz poplatku, jak správně vyložil odvolací soud.

### Čís. 12772.

Úřadovny Všeobecného pensijního ústavu mohou vystupovati v exekčním řízení za účelem vymáhání pojistného, ovšem nikoliv jako samostatné právní osoby, nýbrž jako orgány Všeobecného pensijního ústavu. Nevadí však, je-li v záhlaví exekčního návrhu uvedena jako vymáhající věřitelka úřadovna a je-li i v návrhu žádáno, by exekuce byla povolena pro úřadovnu.